

høiet Indtægt tilfølgende for Statskassen. Og saa detom er der ingen Oplysning fremkommen. Da jeg anseer det for uhenftigsmæssigt saaledes at gaae ind paa et Forslag uden at kjende, hvorledes det griber ind i de øvrige Forhold, anseer jeg mig forpligtet til at stemme imod det. Jeg kan endnu tilføie, at forsaavidt det skulde føre til en forøget Indtægt for Statskassen, da kan jeg ikke finde mig foranlediget til at stemme for en Forøgelse af Indtægter, saalænge det fra Ministeriets Side ikke er ligefrem erkjendt, at hvad der indkommer i Kongerigets særlige Finantskasse, det er den Minister ansvarlig for, som staaer i Spidsen for Kongerigets Finantsvæsen.

Indenrigsministeren: Ja, jeg maa virkelig renoncere paa at tilfredsstille det ærede Medlem. Kan jeg ikke paa anden Maade end den af ham betegnede tilfredsstille hans Forderung om Oplysninger, som skulde motivere Loven, saa maa jeg sige, at jeg renoncere derpaa. Jeg skal kun bemærke, at det er uberettiget, at han siger, at Loven ikke er ledsaget af Motiver; jeg har motiveret den, da jeg fremlagde den. Der er vel ikke fremkommet trykte Motiver paa Bagsiden af Lovforslaget, men jeg har forøvrigt givet de Motiver, som jeg ansaae for fornødne, og seer mig, som sagt, ikke istand til at oplyse, paa hvilken Maade Loven vil virke i Circulationen; og hvorledes det finantsele Hensyn vil virke, det anseer jeg for aldeles oversflødig at oplyse, saalænge det ikke paavises, at Loven kan have nogen skadelig Virkning. Skulde det ærede Medlem have nogen Frygt i saa Henseende, saa er jeg aldeles beredt paa at møde ham, naar han paaviser Grunde til en saadan Frygt; men paa anden Maade er jeg ikke istand til at tilfredsstille ham.

Lehmann: Det forekommer mig, at der er paapeget en saadan mulig skadelig Virkning, nemlig at Nedsættelsen af Statten skulde bewirke en Forøgelse af Indtægter; men jeg synes, at den Stade tør man dristig paatage sig Ansvar for.

Wessely: Det berøer naturligvis paa den ærede Landsthingsmand, der havde Ordet

sidst, hvad han vil paatage sig Ansvar for. Jeg troer ikke, at det er for stor en Forderung, at en Landsthingsmand forlanger, at der er en Mand, som skal være ansvarlig for de Penge, der gaae ind i Kongerigets Finantskasse. Der som den ærede Landsthingsmand mener, at det er Noget, man ikke behøver, skal jeg overlade til ham at beholde denne Mening; jeg troer ikke, at det er unødvendigt.

Indenrigsministeren: Dertil skal jeg kun svare: Alting til sin Tid.

Lehmann: Endnu skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at jeg fandt det i høi Grad unødvendigt at opfaae sig dette Spørgsmaal her. Naar det kommer for paa rette Sted, er det muligt, at den ærede Landsthingsmand, der sidst talte, og jeg staae hinanden meget nær. Og vel at mærke, i hvilken Anledning opponerer han nu? I Anledning af den Mulighed, at der skulde komme en Meerindtægt ind for en Afgift af en saa aldeles speciel Natur, bewirket — hvorved? ved en Nedsættelse i en nu bestaaende Skat.

Wessely: Ja, det ligger formeentlig i en feilagtig Betragtning hos mig, at jeg ikke ved en finantsele Sag, der griber ind i Landets Finantsvæsen, kan bortsee fra Finantsvæsenet. Det er muligt, at jeg i saa Henseende tager feil; jeg kan imidlertid ikke fravige den Betragtning, at vil man kunne bedømme den hele finantsele Stilling, kan man ikke gribe en Stump derudaf og sige: dette har slet ingen Indflydelse paa den finantsele Stilling.

Da ikke flere ønske at yttre sig, oplæstes

Forslag til Lov

om Nedsættelse af Stempelgebyret for korte Bxler, saaledes som det ved det nu vedtagne Endringsforslag var blevet omændret (see Anhang A), og ved toges ved den derpaa følgende Afstemning med 41 Stemmer mod 1.